№ 57. Sobota 10. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Na przedstawienie Wnej Antoniny Skarbek-Borowskiej z domu Niezabitowskiej, nadanem zostało, począwszy od roku szkolnego 186⁵/₆:

1. Henrykowi baronowi Horoch, uczniowi 1. klasy wyższej szkoły realnej we Lwowie — stypendyum w rocznej kwocie 210 złr. wal. austr.

2. Wilhelmowi Stadnickiemu, uczniowi VII. klasy na II. gimnazyum wyzszem we Lwowio, stypendyum w rocznej kwocie 157 złr. 50 c. w. a.

Z c. k. galicyjskiego Namiestnictwa.

Lwów, 24. lutego 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 10. marca.

Dziennik jeden wiedeński doniosł, że kilku wyższych jenerałów austryackich udało się już lub udać się mają do miast stołecznych niemieckich, podróże zaś te być mają w związku z politycznemi celami.

Poczta wieczorna wiedeńska zaś oświadcza, iż upoważniona jest do zapewnienia, że całe to doniesienie dziennika wiedeńskiego żadnej nie ma podstawy.

Według *Gazety kolońskiej* Porta otomańska oświadczyła reprezentantom mocarstw, które traktat paryzki z roku 1856 podpisały, iż na mocy protokołu z dnia 6. września 1859 r. zamierza wysłać tureckiego komisarza do Bukaresztu, dla skonstatowania naruszenia traktatów ostatniemi wypadkami, przyczem Porta uprasza ażeby komisarzowi temu dodani byli delegaci mocarstw interesowanych w sprawie Księstw naddunajskich.

Porta otomańska oświadczyła zarazem iż ściśle obstawać musi przy fermanie pod dniem 2. grudnia 1861 r. wydanym a pod dniem 6. tegoż miesiąca przez reprezentantów mocarstw gwarantujących w Konstantynopolu przyjętym, według którego unia personalna Księstw jedynie pod księciem Kuzą orzeczona i li tylko do osoby jego ograniczona została. Na podstawie tych traktatów Porta żądać więc może albo reintegracyi księcia Kuzy, albo też rozdziału obu Księstw pod dwoma hospodarami wśród krajowców wybrać się mającymi.

Zdaje się, iż mocarstwa punkt względem wysłania komisarza tureckiego do Bukaresztu, zostawiły bez odpowiedzi, oświadczyły się zaś za zebraniem się konferencyi ad hoc, do której przyjdzie bez wątpienia. Konferencya zbierze się może w Paryżu, Wiedniu lub Konstantynopolu, prawdopodobnie w Paryżu. Kwestya reintegracyi Kuzy nie może być przedmiotem dyskusyi, już dla tego, że Kuza nie tylko publicznie zrezygnował, ale zarazem prywatnie, pisemnie i ustnie oświadczył, iż chętnie i z własnej woli ustępuje z wysokiej swej pozycyi i odtąd żyć chce spokojnie bądź jako obywatel rumuński w kraju, bądź jako osoba prywatna za granicą, gdyby tego żądano.

Monarchia Austryacka.

Wiedeń, 8. marca. *(Nowiny dworu.) Najjaśn. Pan* przyjmował wczoraj przed południem Jego Exc. ministra wojny *Franka*, a poźniej ministra stanu hr. *Belcredego*. W południe odbierał Jego ces. Mości raporta ministrów i udzielał kilka audyencyi.

Arcyksiążę *Szczepan* powróci na krótki czas z Meran do Schaumburga, a poźniej osiędzie stale w Austryi.

(Wiadomości bieżące.) Michał Dąbrowski, kawaler orderu Leopolda, wysłużony radzca dworu przy c. k. najwyższym trybunale sądowym, umarł w Wiedniu dn. 3. b. m.

Skutkiem wypadków w kopalni srebra w Przibramie, rozporządziło ministerstwo, ażeby we wszystkich eraryalnych kopalniach zaprowadzoną została ścisła kontrola, i ażeby od czasu do czasu komisye rządowe przekonywały się o dokładnem prowadzeniu tej kontroli.

(Exces w Beraun.) Gazecie praskiej donoszą telegrafem z Beraun pod dniem 6. b. m.: Dziś w nocy wdarł się w Tmain tłum ludu gwałtownie do domu izraelity Lewitusa, poniszczył wszystko i zrabował.

Jener. Koresp. austr. zamieściła artykuł następujący:

„Dziennikarstwo zajmuje się znow potrzebą zmiany normalii pensyjnych cywilnych austryacbich.“ Dzienniki wiedeńskie w ostatnich czasach mówią o potrzebie nowych normalii pensyjnych jako o niezbytej konieczności. — Dowiadujemy się z pewnego źródła, iż wzięto pod obrady nowe normalia pensyjne, oparte na zasadadach nauki ubezpieczenia życia, i w krótkim już czasie takowe normalia poddane będą pod ostateczne zatwierdzenie.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu *węgierskiej izby reprezentantów* z 7. b. m. przystąpiono po załatwieniu formalności do wyboru wydziału petycyjnego. Rezultat będzie ogłoszony na przyszłem posiedzeniu, którego dzień nie został jeszcze naznaczony.

Na posiedzeniu sejmu *kroackiego* z 7. b. m. złożone zostało szczegółowe sprawozdanie deputacyi adresowej skutkiem uchwały sejmu w archiwum izby. — Biskup *Strossmayer* oznajmia, że otrzymał doniesienie od Bana, iż statuta muzeum narodowego i południowo-sławiańskiej akademii otrzymały już najwyższą sankcyę. Potem nastąpiło sprawozdanie komitetu o najwyższem reskrypcie, w odpowiedzi na adres sejmu. Komitet proponuje wysłanie deputacyi złożonej z 12 osób do Pesztu. Uchwalono drukować sprawozdanie i wziąść nazajutrz pod obradę.

Włochy.

Florencya, 4. marca. *(Posiedzenie parlamentu. — Projekt amortyzowania długu państwa. — Różne wiadomości.)* Na wczorajszem posiedzeniu izby deputowanych toczyły się rozprawy nad zawarciem traktatu handlowego z związkiem cłowym. Bixio sądził, iż rządy niemieckie miały jedynie na względzie interesa materyalne, bez uznania Włoch. Micoli sadzi, że traktat handlowy szkodliwy jest dla interesów włoskich. Minister skarbu bronił traktatu tak ze stanowiska finansowego jak i ze stanowiska politycznego a Ricciardi widział w nim nawet wyraz sojuszów dwóch wielkich narodów.

Referent margrabia Pepoli, wykazał materyalne korzyści traktatu, a prezes rady ministrów, jenerał Lamarmora oświadczył, iż traktat zawarty został jedynie w interesie kraju. Na zapytanie, czyli Austrya traktatem tym będzie odosobniona i od Niemiec odwiedziona, nic nie odpowiedział. W końcu przyjęto jednomyślnie następujący porządek dzienny: „Izba z powodu zawarcia traktatu handlowego przesyła Niemcom przyjacielskie pozdrowienie i pragnie, ażeby wnet nadszedł dzień, w którym obadwa narody ściślejszy jeszcze sojusz zawrzeć z sobą będą mogly.“ Za traktatem było 186 głosów przeciwko 16.

Następnie Machi interpelował względem więźniów politycznych z prowincyi włoskich, znajdujących się w więzieniach papiezkich, tudzież względem tych więźniów, co swego czasu przez rząd papiezki rządowi włoskiemu wydani zostali. Minister sprawiedliwości co do pierwszych oświadczył, iż trwają względem nich negocyacye, co do drugich zaś dał dostateczne wyjaśnienie.

Projekt amortyzowania lub ulżenia długu państwa, wywołuje wiele narad, wiele o nim mówią i różne pojawiają się projekta. W Medyolanie odbyło się temi dniami zgromadzenie kupców, kapitalistów i bankierów, którzy zgodzili się na propozycyę następującą: Otwarta ma być subskrybcya na pożyczkę dobrowolną, w 12 ratach miesięcznych wpłacić się mającą, w minimalnej wysokości 200 milionów lirów, z procentem po pięć od sta, po kursie al pari. Pożyczka ta, począwszy od roku 1872 spłacona być ma w 15 latach na drodze wylosowania, lecz tylko we Włoszech. Gminy i prowincye mogą wziąść udział w pożyczce, lecz tylko z funduszami, jakie do dyspozycyi posiadają, nie zaś z nałożeniem nowych podatków, lub dodatków do podatków.

Z Modeny donoszą, iż rząd tamtejszy, jak tego spodziewać się było można, w procesie Crouy-Chanela przeciwko księciu Modeny, tatwierdził wyrok, jaki był zapadł na korzyść Crouy-Chanela.

Z Neapolitańskiego donoszą o ciągłem ścieraniu się wojska z rozbójnikami. W lasach Sila przyszło do walki, w której było wielu zabitych i rannych.

W Genui policya zabroniła wszelkie demonstracye z powodu wyboru Mazziniego do parlamentu.

Niemcy.

Berlin, 7. marca. *(Stosunek między Austryą i Prusami.)* Dzisiejsza *Prov. Corr.* powiada w artykule wstępnym pod napisem: „Prusy i Austrya“: „Pomiędzy ludnością utrzymuje się od niedawna przekonanie, jakoby wspólność interesów między Austryą i Prusami ustała już lub była bliską rozprzęzenia. To przekonanie opiera się zapewnie głównie na postępowaniu rządu austryackiego w Holsztynie. Prusy zawarły przymierze z Austryą śród najkrytyczniejszych stosunków i w brew prądowi opinii publicznej, gdyż spodziewały się po nim z pewnością przeprowadzenia prawa niemieckiego w Księstwach, jako też przywrócenia niemieckiej potęgi i niemieckiego wpływu. Bezpośrednie skutki stwierdziły zdanie Prus; rząd pruski mógł żywić pewną nadzieję, że Austrya podziela zdanie Prus, nawet po stypulowanym konwencyą gasteinską rozdzieleniu administracyi Księstw. Nikt nie mógł przepuszczać, że rząd austryacki w Holsztynie zechce coraz więcej powodować się opozycyą przeciw Pru-

som i stronnictwa Prus i w tym zamiarze popierać zabiegi zupełnie nieuprawnionej partyi wbrew wszelkim zasadom politycznym, jakich zwykle trzyma się Austrya.

Jeszcze teraz wypada się spodziewać, że Austrya położy koniec tej nieszczęsnej sprzeczności i że nakoniec nieodzowne wymagania honoru Prus jako też pruskich i niemieckich interesów znajdą u niej zupełne uznanie i poparcie. Byłoby to rzeczą niepodobną do wytłumaczenia, a wszelki sposób godną pożałowania, jeźliby pomimo lepszych przekonań, jakie zdawał się żywić rząd cesarski, w końcu miała dawna zawiść otrzymać przewagę, i zmusić rząd pruski do tego, by przy dalszych postanowieniach radził się własnego tylko interesu."

W dalszym artykule stwierdza *Prov. Corr.* zupełną zgodność wszystkich członków gabinetu pomiędzy sobą i z Królem we wszystkich kwestyach krajowych i zewnętrznych. Wszystkie pogłoski, przywiązywane do odbytej w zeszłą środę rady ministeryalnej nazywa ten dziennik czczemi domysłami. Faktyczny zwrot namiestnictwa holsztyńskiego do konstytucyi z r. 1854 wymagałby poprzedniego porozumienia się z Prusami. — Ratyfikacye traktatu żeglugi z Anglią zostały już wymienione i ogłoszenie ich wkrótce nastąpi. Traktat handlowy z Włochami będzie wkrótce ratyfikowany.

(Postawa Badenu w sprawie szlezwicko-holsztyńskiej.) *Gazeta Karlsruhska* zamieściła następujące oświadczenie pod względem postawy Badenu w sprawie szleswicko-holsztyńskiej:

„Głos Badenu, na ostatniej konferencyi pocztowej niemieckiej, względem wniosku przypuszczenia Holsztynu do związku pocztowego, tłumaczony był przez dzienniki zagraniczne tak, jak gdyby głos ten wiązał się ze zmianą politycznego zapatrywania się rządu badeńskiego na sprawę szlezwicko-holsztyńską. Możemy zapewnić, iż zdanie takowe zupełnie jest mylne."

„Pełnomocnik badeński na konferencyi pocztowej odbierał instrukcye swoje jedynie od ministeryum handlu, instrukcye więc te wypływały jedynie ze względów rzeczowo-technicznych. Gdyby było szło o stanowisko polityczne, to żadnej nie ulega wątpliwości, iż wotum badeńskie byłoby inne, odpowiednie zapatrywaniu się rządu badeńskiego, które się w niczem nie zmieniło."

Królestwo Polskie.

(Zarząd jeneral-policmajstra w Królestwie Polskiem), podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie najwyższego rozkazu, wyjaśnionego w postanowieniu namiestnika Królestwa z 5. (17.) lutego r. b., niektóre sprawy dotyczące administracyi cywilnej i policyi wykonawczej, przechodzą od 17. lutego (1. marca) r. b. z tego zarządu pod zawiadywanie komisyi rządowej spraw wewnętrznych i duchownych, a mianowicie dotyczące w szczególności ze swej osnowy następujących przedmiotów:

Spisu ludności, ksiąg ludności i list konskrypcyjnych:

przesiedlenia mieszkańców Królestwa za granicę i cudzoziemców do Królestwa;

przesiedlenia mieszkańców Królestwa do Cesarstwa i na odwrót;

poszukiwania osób w Królestwie i zgubionych paszportów;

wydalających się za granicę bez pozwolenia rządu i ich majątków;

kar za samowolne wydalenie się za granicę;

zbiegów, powracających z zagranicy, nieoskarżanych o przestępstwa polityczne;

kradzieży, żebractwa, włóczęgów i środków zaradczych przeciwko temu;

poddanych zagranicznych mieszkających w Królestwie Polskiem;

poboru do wojska i dobrowolnego wstępowania do służby wojskowej mieszkańców Królestwa Polskiego;

stosunków pogranicznych i przepisów o przejściu granicy;

ekstradycyi przestępców i zbiegów przez punta pograniczne;

przewożenia i grzebania zwłok;

urządzania kantorów prywatnych i dozwoleń na otwarcie resurs i klubów;

wzajemnych zażaleń panów i sług;

wysyłania żon i dzieci, których mężowie i ojcowie zesłani zostali na Syberyę, nie za polityczne przestępstwa;

przesiedlania różnych osób z jednej miejscowości do drugiej, wewnątrz kraju;

urządzenia i zarządu gmin;

wynagradzania medalami za czyny ludzkości;

przywożenia do Królestwa miedzi, ołowiu, siarki i saletry, i tym podobnych przedmiotów;

drukarń, litografii i fotografii.

W skutku tego, pod zawiadywaniem zarządu jeneral-policmajstra, oprócz spraw czysto politycznego znaczenia, pozostają następujące sprawy dotyczące ogólnej administracyi i policyi:

o udzielaniu paszportów za granicę, a także do obu stolic, St. Petersburga i Moskwy i do obu tych gubernii;

o pozwoleniu wywożenia z Warszawy przyrządów wojennych;

o dozwalaniu mieszkańcom Królestwa posiadać broń i proch;

o ułaskawionych wychodźcach i zesłanych, ich osiedleniu i zapomogach dla nich;

o wyjednywaniu zapomóg osobom, które ucierpiały z powodu buntu i ich rodzinom, i w ogóle sprawy o zapomogach;

o nagradzaniu medalami i innemi znakami honorowemi za okazane Rządowi usługi w sprawach politycznych;

środki do odkrycia przestępców i różnych nadużyć, a także rozporządzenia o prowadzeniu w tym przedmiocie śledztw;

ogólny nadzór nad biegiem spraw w komisyach wojenno-śledczych i wojenno-sądowych;

nadzór nad więzieniami i innemi miejscami do osadzania politycznych przestępców;

o osobach zostających pod dozorem policyi i uwolnieniu ich z pod takowego;

o zaborze przez buntowników funduszów skarbowych;

o konfiskowaniu na rzecz skarbu majątku politycznych przestępców;

poszukiwania politycznych przestępców, zbiegłych z miejsca zamieszkania;

cała korespondencya co do wykonania kar wymierzanych drogą administracyjną i wyroków na osoby skazane;

cała korespondencya o cudzoziemcach, którzy mieli udział w powstaniu;

o pozwalaniu czasowego przyjazdu do Królestwa tutejszym wychodźcom w charakterze cudzoziemców;

cała korespondencya z powodu próśb o ułaskawienie politycznych przestępców, złagodzenie lub zamianę wymierzonych na nich kar;

korespondencya o wypadkach jawnego i otwartego oporu, jak w ogóle rozporządzeniom rządu tak w szczególności postanowieniom komisyi i komisarzy do spraw włościańskich;

oznaczenie praw do wstąpienia na nowo do służby urzędników powróconych z zesłania, stosownie do osobnego postanowienia o nich namiestnika Królestwa;

o wysyłaniu dla wspólnego zamieszkiwania żon i dzieci przestępców politycznych wysyłanych na Syberyę;

sprawy co do wymierzenia kar pieniężnych za przestępstwa polityczne; o umorzeniu, zmniejszeniu i rozłożeniu na raty tych kar.

Kontrola i cała koreszondencya co do udzielania paszportów wewnątrz kraju, czasowo pozostawione zostały pod zawiadywaniem jeneral-policmajstra.

Z tego powodu władze i osoby, interesowane w sprawach tu wymienionych, mają się odtąd udawać w czem do kogo należy, do komisyi rządowej spraw wewnętrznych i duchownych i do zarządu jeneral-policmejstra.

Rosya.

Petersburg, 2. marca. *(„Inwalid ruski" o Polakach i Rusinach w Galicyi.)* *Inwalid ruski* mówi w obszernym artykule o usiłowaniach Polaków w Galicyi. Gdyby organ rosyjski poprzestał na powiedzeniu iż Polakom nietylko idzie o obronę ich narodowości, gdyby poprzestał na udzieleniu Rusinom świadectwa lojalności, gdyby poprzestał na uznaniu hr. Stadiona jako męża stanu dlatego iż Rusinów wziął w opiekę, w takim razie możnaby pomyśleć iż organ rosyjski wychodzi tylko ze stanowiska *wspólnych* interesów. Tego jednak przypuścić nie można, ponieważ według *Inwalida* w Galicyi niemasz Rusinów, tylko są Rosyanie. *Inwalid* nasamprzód robi uwagę iż obecna przemiana rzeczy w Austryi tosame ma znaczenie co rok 1848 i 1849, a może jeszcze jest niebezpieczniejsza. W tem tylko jednak, według dziennika rosyjskiego, dwie te epoki do siebie są podobne, bo wnet spostrzedz się daje uderzająca różnica iż w owym czasie walczono za zasadę jedności państwa za pomocą Słowian przeciwko Madziarom, dziś zaś urządzić chcą nowy organizm polityczny za pomocą Madziarów, lecz z poświęceniem Słowian. Ażeby wykazać jakiemi to elementami rekonstytucya przeprowadzona być ma, *Inwalid ruski* przypomina tendencye Polaków w roku 1848 i 1849. Dalej powiada: „Stosunki bardzo zmienić się musiały, kiedy wymowne dowody z owego czasu teraz wcale nie są uwzględnione. Władze dziś, zdaje się, mają Węgry, oni to w kwestyi rekonstytucyi Austryi stanowcze słowo wypowiedzieć mają. Zdaje się nawet iż zapomniano o ruchu galicyjskim z roku 1863, który nie był bez pewnego niebezpieczeństwa; półurzędowe organa stronnictwa węgierskiego w ministeryum obsypują Polaków pochlebstwami, w Galicyi samej element polski śmiało podnosi głowę i stara się odzyskać to co utracił w roku 1848." Teraz dziennik wyżpowołany kreśli przestraszający obraz ucisku, jakiego Polacy, przyszedłszy do władzy, nad Rusinami dopuszczać się mają. „Polacy — pisze dalej *Inwalid ruski* — starają się teraz przekonać przyjaciół swoich w Europie, iż szczep, który „Rusinami" nazywają, nic nie ma wspólnego z Wielko Rosyanami, i że tylko Polacy i Rusini są Słowianami, Rosyanie zaś być mają azyatyckiego pochodzenia. My zaś widzimy iż ruska ludność w Galicyi występuje energicznie w obronie odrębnej swej narodowości, i że każde wspomnienie czasu w którym jęczała pod uciskiem polskim, obudza w niej uczucie jak żelazo rozpalone na ranę otwartą przyłożone." — O mowie Borkowskiego w sejmie galicyjskim mówi dziennik rosyjski z oburzeniem: „bezczelność inteligencyi polskiej przechodzi wszelkie granice." A o sporze Rusinów mówi: „Zaprawdę coś podobnego nie widziano dotąd w świecie. Na sejmie galicyjskim odbywają się formalne filologiczne rozprawy, ażeby dowieść że Rusini nie są czem innem jeno Polakami." W to liberały rosyjskie — mówi *Inwalid ruski* — wejrzeć powinni, ażeby się przekonali, czy rząd rosyjski działa niesłusznie, ukrócając Polaków. W końcu *Inwalid ruski* broni Rosyan galicyjskich przed oszczerstwem jakoby nie byli dość wiernymi austryackiemu rządowi, jakoby słuchać mieli rady Rosyi.

Jestto fałszem bezwstydnym. *Inwalid ruski* ostrzega tak zwanych Rusinów przed federalizmem. (Co za konsekwencya! innych Słowian *Inwalid* wystawia jako ofiary!) Federalizm na nic się nie przyda Rusinom, gdyż w obec Polaków nie dość jeszcze siły nabrali. Najlepszą polityką dla Rusinów jest trzymanie się władzy centralnej.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne) w lwowskim c. k. sądzie krajowym w przyszłym tygodniu odbyć się mające: Dnia 12. b. m. Schmidts Wilhelm, oszustwo: Bednarski Iwan, kradzież; Garbaczewski Stanisław, podpalenie.

Dnia 13. b. m. Schapira Mojżesz i spólnicy kradzież; Kaupiak Dymitr, kradzież, Tabak Fischel, oszustwo; Agnieszka Urbańska kradzież.

(Nowa fundacya.) Czytamy w „Gaz. Narod.“ Franciszek Kochmann, c. k. urzędnik, oficyał izby obrachunkowej, zmarły wczoraj, 8. marca b. r. po długiej i ciężkiej słabości przeznaczył cały swój majątek, składający się z kapitału gotowego 4000 złr. m. k. w listach zastawnych Towarz. kredyt. i z realności całej pod l. 426¾, tudzież z części realności pod l. 122²/₄ położonych, na dwie fundacye. Kapitał 4000 złr. moralnem, skromnem i oszczędnem życiem uzbierany, przeznaczył na fundusz wyposażenia najbiedniejszych dziewcząt służących — realności zaś na wsparcie literatury polskiej, ustanawiając fundusz dla rozdawania nagród literatom języka polskiego, przyłącza je do zakładu narodowego imienia Ossolińskich, lecz zastrzega wyraźnie, że kapitał uzyskany ze sprzedaży tych realności, ma stanowić całkiem obrębny, pod osobnym zarządem stojący majątek, który z majątkiem rzeczonego zakładu nic wspólnego mieć nic ma, i na rzecz tegoż pod żadnym względem użytym być nie może. W obszernem ostatniej woli swojej rozporządzeniu rozwija dokładnie myśl swoja, i postanawia warunki, pod któremi powołane osoby obdarowane być mogą. Ażeby wola jego święcie wykonaną była, ustanowił egzekutorów tejże, w osobach WW. dr. Dominika Gębarzewskiego, już za życia pełnomocnika swego, i Mikołaja Czajkowskiego, kolegi swojego, mianując ich zarazem kuratorami tych fundacyi. Kapitał 4000 złr. m k. w listach zastawnych przechodzi wedle rozporządzenia testatora pod opiekę i zarząd wysokiego Sejmu krajowego, a gdyby takowy nie fungował lub zarząd tego funduszu z siebie odsunął, pod opiekę i zarząd reprentacyi miasta Lwowa — pozostałej wiekowej matce zapewnił przyzwoite utrzymanie, wyznaczając z dochodów majątku przeznaczonego na rzeczone fundacye dożywotnią pensyę, która przedewszystkiem aż do zgonu ma być jej wypłacane.

(Pożary.) W Dachnowie w powiecie Lubaczowskim dnia 26. z. m. spalił się dom włościański z dwoma stajniami i 4 sztuk bydła. Szkoda wynosi 100 złr. Ogień miał być podłożony.

W Wiszence w powiecie Janowskim, dnia 1. b. m. spaliły się dwa domy włościańskie z budynkami gospodarskiemi. Szkoda wynosi 150 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma.

(Sławny Egiptolog) profesor Karol Ryszard Lepsins z Berlina odpłynął 5. b. m. z Tryestu do Egiptu. Udaje on się aż do drugiej katarakty, by zwiedzić przedsięwzięte w najnowszych czasach kopaliska. Podróż jego potrwa do 3 miesięcy. W towarzystwie jego znajduje się znany sławny malarz hieroglifów p. Weitenbach.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wykaz rezultatu

przedsięwziętego w miesiącu lutym 1866 r. przez urząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejsce sprzedaży	wiejski chleb kolonistów		żółkiewski (chleb domowy)		kulikowski (chleb domowy)		wiejski chleb razowy		Uwaga.
		Waluta austryacka								
		c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	c.	łut.	
Wagman Filip	Bernardyński plac	1	6	.	.	.	.	.	.	
Fechter Ignacy		1	6	.	.	.	.	.	.	
Wagman Adam		1	6	.	.	.	.	.	.	
Wolf Józef		1	6¼	.	.	.	.	.	.	
Klar Markus	Na krakowskiej targowicy drzewa	.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Fisch Elle		.	.	1	6	.	.	.	.	
Bloch Elke		.	.	1	6¼	.	.	.	.	
Katz Ettel		.	.	1	5½	.	.	.	.	
Morgenstern Leib		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Götzel Jankel		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Rausch Berl		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Wildman Slome		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Goldberg Leib		.	.	1	5¼	.	.	.	.	
Stein Idel		.	.	.	.	1	4	.	.	
Lebwohl Meilech		.	.	.	.	1	4½	.	.	
Farb Gedalie		.	.	.	.	1	4	.	.	
Umschweif Benio		.	.	.	.	1	4¼	.	.	
Meller Jakób		.	.	.	.	1	4¼			
Fein Schmul		.	.	.	.	1	5		.	
Herschfeld Marcus		.	.	.	.	1	4¾		.	
Katz Chaje		.	.	.	.	1	5	.	.	
Birnbaum Mojżesz		.	.	.	.	1	4¼	.	.	
Schubert Józef		.	.	.	.	.	.	1	9¼	
Fischer Ignacy		.	.	.	.	.	.	1	9½	
Haisak Anna		.	.	.	.	.	.	1	9	
Junak Anna		.	.	.	.	.	.	1	9¼	
Suma		4	24½	9	49¼	9	40	4	37	
przeciętnie w lutym 1866		1	6	1	5½	1	4½	1	9¼	
przeciętnie w styczniu 1866		1	6	1	6	1	4¼	1	10	
a zatem w podniesieniu się		.	.	.	.	.	¼	.		
a zatem w spadaniu		.	.	.	½	.	.	.	¾	

Wykaz

przychodów c. k. uprzyw. galicyjskiej żelaznej kolei „Karola Ludwika.“
(Przestrzeń obrotu 47½ mil.)

Miesiąc	Komunikacya osób: Liczba podróżnych	Komunikacya osób: wal. aust. zł	c.	Transport towarów: cetnary celne	Transport towarów: wal. aust. zł.	c.	Razem: wal. aust. zł.	c.
luty 1866	17374	42627	96	309471	158127	67	200755	63
do tego od 1. do 31. stycznia	17130	42653	43	443076	167258	55	209911	98
Razem	34504	85281	39	752547	325386	22	410667	61
Przychód bruto w lutym 1865 wynosił							191998	2

Prócz tego transportowano 39624 cetnarów celnych różnych ładunków rządowych bez policzenia należytości frachtowej.

Wiedeń, 1. marca 1866

C. k. uprzyw. galic. kolej żelazna „Karola Ludwika.“

Ostatnia poczta.

Paryż, 7. marca. *Monitor wieczorny* potwierdza, że większa część posłów otrzymała już pełnomocnictwa w sprawie Księstw naddunajskich.

Rzym, 7. marca. Przybył tu hrabia Flandryi i był przyjmowany przez Papieża.

Wiesbaden, 8. marca. Dekretem książęcym zgromadzenie stanów zostało zwołane na 19. b. m.

Bukareszt, 7. marca. Lascar Catargiu, członek namiestnictwa, przybył do Bukaresztu i objął swoja posadę; podobnież minister finansów Mavrogheni. Miltiades Contiesco został mianowany tymczasowym dyrektorem poczt i telegrafów.

Kopenhaga, 8. marca. W Volkstingu powstała żwawa debata nad kwestyą udzielenia pensyi urzędnikom, którzy stracili posady w skutek wojny. Bille pyta, czy prawda że Austrya nie chce wypełnić uchwał międzynarodowej komisyi finansowej z powodu że Dania odmawia wydania archiwum. Minister finansów zaprzecza temu, ale nie może udzielić dokładnych objaśnień względem ratyfikacyi. Wielu mowców żądają aby uchwała względem pensyi została wstrzymana póki ratyfikacye nie będą przedłożone. W końcu znowu odesłano tę sprawę do komisyi.

Konstantynopol, 3. marca. Ali Basza oświadczył na konferencyi posłów, że zrzucenie Kuzy z tronu znosi ipso facto zjednoczenie obu Księstw, przywraca status quo ante i Porta na mocy praw traktatami zawarowanych wyszle do Bukaresztu komisarza delegowanego przez posłów, który obejmie rząd prowizoryczny aż do zamianowania dwóch nowych Książąt. W skutek odmiennych przedstawień posłów uchwalono czekać na instrukcye mocarstw. Komendant Szumli otrzymał rozkaz być w pogotowiu do pochodu ku granicy.

Konferencya w sprawie cholery odbyła trzy posiedzenia lecz co do wniosku francuzkiego względem przerwania komunikacyi między Egiptem a wybrzeżami Hedżas na wypadek cholery, nie powzięto żadnej uchwały.

Z Tyflisu pod d. 10. lutego donoszą: Emir Bokhary zaniechał wszelkiej opozycyi przeciw polityce tureckiej w Kokanie i ustąpił do Bokhary.

TEATR.

Dziś (przed. niem.) „**Wie gefällt Ihnen meine Braut**“, komedya w 1 akcie; „**Strohwitwer**“, krotochwila ze śpiewami w 1 akcie, po raz pierwszy; „**Schöne Galathea**“, operetka w 1 akcie. Na korzyść p. Klary *Mejo*.

Jutro (przed. pols.) „**Żyd wieczny tułacz**“, dramat w 5 aktach z prologiem.

Lwów, 7. marca.

W bieżącym tygodniu, po występie pani Aszpergerowej mieliśmy jeszcze dwa przedstawienia. We środę powtórzono komedyę p. J. Chęcińskiego: *Poświęcenie;* ale i tą raza przyjęła ją publiczność dość chłodno. Nie śmiemy powiedzieć, że to brak gustu, ale lękamy się, czy nie jest to przesycenie obcą lekkością, kiedy już zaczyna nam nie smakować to, co ciche i poważne.

Przedstawienie piątkowe było dla nas podwójną nowością, bo i samą komedyę: „Dla miłego grosza“ pana Apollona Korzeniowskiego grano po raz pierwszy, i występował w niej po raz pierwszy nowy artysta dramatyczny, p. *Miłoski.* Ale niestety musimy powiedzieć dla miłości prawdy, że ani jedno ani drugie zachwycić nas nie zdołało. Komedya ta napisana przed kilkoma jeszcze laty w owych czasach, kiedy nasza literatura dramatyczna zniżała się do obsługiwania tendencyi społecznych, przeżyła już swoją epokę i straciła przeto całą wartość swoją, przywiązaną do chwili i okoliczności, które ją natchnęły. Takich postaci, jakie autor wyprowadza na scenę, jest już dziś na szczęście coraz mniej między nami, a chociaż trudno znaleźć człowieka, coby nie cenił wartość *grosza*, tego „nervus rerum gerendarum,“ wie już przecie każdy umysł wykształcony, że jest na świecie coś wyższego nad pieniądz i umie tę wyższość cenić i uznawać. Zresztą i sam układ komedyi, napisanej wprawdzie bardzo pięknym wierszem, nie bardzo jest artystyczny; jak zwykle w utworach tendencyjnych jest w niej wiele rozumowania i dyalogu, ale za to akcyi zbyt mało; a co najbar-

dziej poczytujemy za grzech autorowi, jest to zanadto przewrotny charakter, jaki nadał jedynej w całej komedyi postaci niewieściej, i to młodej dziewicy, u której nie mogło jeszcze zepsucie świata tak głęboko zapuścić korzeni.

Co się tyczy występu pana *Miłowskiego* nie zrobił on także wrażenia, któreby mogło odrazu rozstrzygnąć przyszłość artysty. P. Miłoski ma bardzo miłą postawę i dość rutyny scenicznej, ale brak mu wymowy, a nadewszystko razi zbyt wielką afektacyą mowy, która czyni go przeto sztywnym i nienaturalnym. Naszem zdaniem wybrał sobie p. Miłoski zanadto trudną rolę na pierwszy występ. Charakter *Henryka*, tego skeptyka pełnego ironii i sarkazmu, który stracił już wiarę we wszystko, oprócz własnego sumienia i rozlewa dokoła gorycz swego przekonania, wymaga bardzo wielkiej znajomości świata i życia, ażeby mógł wznieść się do tej wysokości, na jakiej autor chciał go postawić. Dla p. Miłoskiego było to widocznie za trudne zadanie; ale mimo to w chwilach wznioślejszego natchnienia wywiązywał on się z niego dość dobrze, i być może, że dalsze występy dozwolą mu lepiej rozwinąć zdolność swoją. Inne role główniejsze były w bardzo dobrem ręku; szczególnie zasłużyli na bardzo chlubne uznanie p. *Królikowski* (stary pułkownik napoleoński), pani *Szymańska* (jego córka) i p. *Szymański* (Staropolski), który w roli kochanków od czasów ś. p. Bensy niemiał dotąd równego na naszej scenie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. marca.

Hotel George: PP. Hr. della Scalla Ilier., z Kalinestie. — Br. Bess A., z Beniowic. — Niezabitowski Lubic, z Zameczka.

Hotel europejski: Kozicki Antoni, z Poberežec. — Wybranowski Alex., z Juszkowic.

Hotel Langa: Domokos-Bölöny Kol., c. k. podporucz., z Brzeżan.

Hotel angielski: Teodorowicz Mik., z Iwaczowa.

Hotel Kuhna: Chileski Tom., Jarosz Jan, Marcinkiewicz Michał i Ressel Józef, z Sambora.

Hotel Krakowski: Czerkawski Józef, z Meryszczowa. — Krajewski Nik., z Czech. — Poten Fryd., z Łahodowa. — Rzewuski Wiktor, z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. marca.

PP.: Hr. Starzyński Boj., do Derewni. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Aywas Karol, do Hołowczyniec. — Kochanowski Jan, do Derewni. — Komarnicki Jan, do Magierowa. — Malinowski Władysław, do Kudyniowa. — Papara Julian, do Dolnicza. — Pohorecki Felix, do Dydni. — Torosiewicz Jan, do Lisowic.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	322.69	+ 2.8	93.8	półn.-zach.	sł.	pochmurno
2 g. od. po poł.	323.5[illegible]	+ 7.4	83 8	zachodni	„	„
10. god. wiecz.	324.15	+ 0.7	87.7	półn.-zach.	„	jasno

Kurs Lwowski.

Dnia 9. marca.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	83	4	90
Dukat cesarski	„ „	4	85	4	92
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	43	8	52
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	56	1	59
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	12	62	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	26	66	10
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	58	64	38
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	62	83	63	55
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	155	—	157	50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	60
5% pożyczka narodowa	63	25
Losy z 1860 roku	79	20
Akcye banku wiedeńskiego	731	—
„ „ kredytowego	142	–
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	35
Srebro	101	90
Dukat pojedyńczy	4	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	56.90	57.—
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	63.20	63 30
od kwiet. do pażd. po 5%	63 10	63.30
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68 —	68.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60 90	61.10
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	61.10	61.30
dtto. po 4½%	53.60	54.—
dtto. „ 4%	48 —	48.50
dtto. „ 3%	35.75	36 25
dtto. „ 2½%	30.—	32.—
dtto. „ 1%	11 90	12 10
Przez do wyl. z r. 1839 całe losy	144.—	145.—
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 50	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74 50	75.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	79.35	79.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	88.50	88.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73.50	73.75
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ 4½%	53.25	53.75
„ 4%	47 50	48 —
„ 3½%	40.50	41 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.-	43.50
dtto. z procent. za granicą „ 1¾%	38.—	39.—
„ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien.	towar.
Niższej Austryi	80.—	81.—
Wyż. Aust.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84 —	86 —
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
(Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.) Węgier	65.—	66.75
Banatu Tem.	63 75	64 50
Kroacyi i Slawonii	67.—	69.—
Galicyi	63 —	64.25
Siedmiogrodu	60.75	61.50
Bukowina	62.75	63.75
Z klauzulą wylos. w r. 1867	63.—	63.50
Banat Temesz.	62.50	63 -
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	86 —
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ 3%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2½%	—.—	—.—
„ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23 50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	734.—	736.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	142.90	143.10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	553.—	555.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.—	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1527.—	1529.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	165.80	166.—
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	168.75	169.25
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	117.50	118 —
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	154.80	155.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	72.—	72.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	139.—	140.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	107 50	108.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	670.—	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	250.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	120.—	125 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	453.—	454.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	210.—	214.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	91 30	91 50
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.—	87.10
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	62.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73.75	74.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.50	70.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102.—	104.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	89.—	90.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	82.—	84.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	79.—	80.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	—.—	80.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	83 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	—.—	91.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88 50

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114 —	114.50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	78.50	79.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	80.—
Salma „ 40 „ „	26.50	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	24 —	24.50
St. Genois „ 40 „ „	21.75	21.—
Windischgrätza 20 zł. „	15 50	16.—
Waldsteina 20 „	18.75	19.25
Keglevicha 10 „	13.25	13 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85.80	85.90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.90	86 —
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.30	76 40
Lipsk za 100 tal.	—.—	.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 fl. szt.	102.45	102 80
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	40 65	40 65
Paryż za 100 fr.	40 70	40.70
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu.)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	4.90	4.91
dtto. pełnej wagi	4 90	4 91
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 21	8.22
Rosyjski imperyał	8 40	8 43
Talar związkowy	1.53	1.53½
Srebro	101 90	102 —

Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.